

A man with grey hair, wearing a black zip-up jacket and dark trousers, is sitting on the hood of a blue and white Ford Capri. The car has a prominent white racing stripe down the center of its hood and front bumper. The license plate is 'B O-AFB-757'. The background shows a row of bare trees and a green field under an overcast sky.

CAPRI DRIVERS

CLUB MAGAZINE

3-MAANDELIJKE PUBLICATIE

OKTOBER - NOVEMBER - DECEMBER 2023

Inhoud

Voorwoord door onze Voorzitter	3
Capri Driver in de Kijker: Bart Van Ooteghem	4
De Capri Drivers gaan naar Noorwegen!	8
Capri Drivers bezoeken “Camping Coppens” en omgeving.....	12
27/8 Capri Drivers “Pool Party”	16
30/9 Club BBQ bij Johan.....	17
Club Info.....	19
Lid worden of je lidgeld vernieuwen.....	19
Secretariaat	19
Bestuur.....	19
Jouw bijdrage in ons boekje?	19

Voorwoord door onze Voorzitter

Hallo Capri Drivers,

Dit is alweer het laatste boekje van het jaar. Het was een druk jaar met het 4 Länder Capri Treffen dat we organiseerden samen met Ford Capri Club Nederland, Capri Club Westerholt en Capri Frenn Letzebuerg en we hebben genoten van de vele activiteiten van een goed gevulde zomer.

Er waren zoveel activiteiten deze zomer dat ze niet allemaal pasten in de boekjes van de zomer en dus lezen jullie in de boekje nog de verslagen die jullie nog te goed hadden.

Uiteraard zetten we ook weer een Capri Driver in de kijker en dit keer is dat Bart Van Ooteghem. We kennen Bart als één van de vrolijkste en meest actieve leden van onze club en van zijn leuke verhalen waar hij de pen van de verslaggever ter plaatse regelmatig overneemt. Maar verderop in het boekje leren we hem nog wat beter kennen.

En met het laatste boekje van het jaar is het ook weer tijd om je lidgeld te vernieuwen, want zonder het lidgeld kunnen we helaas de club niet draaiende houden. Het lidgeld blijft €40 en kun je overschrijven op het rekeningnummer van de club: **BE54 9730 7946 8797** met als mededeling: LIDGELD 2024. De lidkaarten voor dit jaar wil ik graag in februari al laten drukken, dus het zou tof zijn moest iedereen zijn lidgeld vernieuwd hebben voor 15 februari. Dan kunnen de lidkaarten einde februari op de bus.

Rest me nog jullie veel leesplezier te wensen en mijn beste wensen over te maken voor het nieuwe jaar: Veel geluk en plezier en heel veel leuke kilometers met de Capri!

Jullie voorzitter,

Jean-Marie

Capri Driver in de Kijker: Bart Van Ooteghem

door Bart zelf natuurlijk, front en back cover foto door Ineke Verbeeck

Hallo Bart. Het lijkt alsof je al lang bij de club bent omdat je op zo ongeveer elke activiteit aanwezig bent en regelmatig mogen we van jou ook een leuk verslag lezen van een meeting waar je naartoe geweest bent. Maar zeg eens, hoe heb je onze club eigenlijk ontdekt?

Hmm, laat ik beginnen bij het begin ;)

Een tijdje terug ging ik 28 jaar na mijn eerste Capri op zoek naar een ander mooi exemplaar omdat ik mij eerder had voorgenomen dat ik ooit terug met mijn droomwagen wou rondrijden.

Regelmatig ging ik wat zoekertjes af zonder haastig op iets 'te springen' tot ik de blauwe gestreepte tegen kwam.

Eerst deed ik wat onderzoekwerk om te zien of bepaalde onderdelen nog te vinden zijn omdat ik mij niet overhaast in mijn droom wou gooien. Dit leek mee te vallen dus contacteerde ik mijn maat 'De Pedro' om eens een wagen te gaan bekijken.

Pedro is zelf bezig een Porsche 911 aan 't restaureren en lange tijd terug was die er ook bij toen ik mijn eerste Capri zocht.

Wij dan maar naar Sint Katelijne Waver en tot onze verbazing zag deze Capri er uit zoals op de foto's.

Glenn Broes, de toen nog eigenaar, had deze wagen enkele jaren terug volledig gerestaureerd en na een 2de bezoekje met een gepensioneerd garagist er bij was de verkoop snel geklonken.

Daarna ging ik wat rondneuzen op FaceBook pagina's en tot mijn verwondering bleken er nog verschillende clubs te bestaan en nam ik contact op met de Drivers. Omdat ik dacht dat het wel

plezant zou zijn om met meerdere Capri liefhebbers in contact te komen heb ik Dirk en jou via FB een berichtje gestuurd en enkele weken later kwam ik voor de eerste maal in the Roadhouse. Het klikte direct dus ben ik maar direct lid geworden.

Daar heb ik nog geen seconde spijt van gehad want we hebben echt een toffe bende waar niet enkel over auto's wordt gepraat maar waar ook wat kan afgelachen worden en vooral op de meetings ook serieus wat gezeverd wordt tussen pot en pint.

Niet alleen weekends, maar zelf een vakantie naar Noorwegen & Zweden is mogelijk met deze toffe bende waar iedereen ook klaarstaat met raad en daad als je één of andere vraag of probleem hebt.

We kennen ondertussen ook allemaal je huidige Capri, waar je al regelmatig mee in de prijzen bent gevallen en waar je ook terecht trots op mag zijn. Wat was je allereerste Capri? En hoe heb je de Capri microbe te pakken gekregen?

Die microbe had ik al vrij snel te pakken, ik denk dat ik een jaar of 11 was.

Ik heb 2 oudere broers (8 & 10 jaar ouder) die als eerste gezamenlijke wagen een Datsun Violet Coupé hadden gekregen van onze pa, die zelf geen rijbewijs had. Een toffe wagen maar die stond regelmatig met mankementen in de garage en zo kregen mijn broers eens een witte Capri mk2 als vervangwagen.

Ik was meteen verkocht en zei tegen mijn broers dat ze die moesten houden. Helaas kon dit niet en zei ik tegen mijn broers dat ik later dan zelf wel zoiets zou kopen :p

Enkele jaren later in het jaar 1991 nog voor ik mijn rijbewijs had ging ik met Pedro (ja, die van hierboven) op zoek naar een Capri. We vonden een mooi exemplaar, een antrasiet grijze 1600S van 1982 die toen nog eigendom was van iemand uit Hasselt.

De verkoop was snel geklonken en voor 2 maal de prijs dat ze nu voor de turbo spoiler vragen die er opstond was het de mijne.

Enkele maanden later had ik mijn rijbewijs en kon ik er mee rijden. Al vrij snel reed er iemand tegen mijn flank waardoor ik hem maar een speciaal paars metallic kleurtje gaf.

Ik kocht ook nog eens een witte Capri 2.0 Mk2 voor een appel en een ei, maar dat was zo een wrak dat ik daarmee van de rijkswacht mij niet meer op de openbare weg mocht bevinden :/

4 jaar heb ik er veel plezier aan gehad waaronder 4 maal naar Roskilde in Denemarken en vele kampen met de jeugdbeweging in de Ardennen tot ik op een winter een gesmolten sneeuwplek tegen kwam. Het was kiezen tussen de gracht of een betonnen verlichtingspaal.

Ik koos voor het eerste, maar een blok beton bevestigd aan een verkeersbord die men daar ongelukkig had geplaatst zorgde toch voor een geraakt chassis.

In die tijd was het de kosten niet waard dus was ik even Capri rijder af tot 28 jaar later dus.

Wat doe je in het dagelijkse leven?

Deze vraag zal ik korter beantwoorden omdat ik anders niet veel meer te vertellen heb bij de laatste vraag ;)

Ondanks ik een bakkers zoon ben, ben ik op papier een lasser en mijn eerste job was lasser/monteur bij Fabricom.

Na een kleine 4 jaar heb ik een jaar een café van een maat uitgebaat om daarna aan de slag te gaan bij Danzas als magazijnier. Ondertussen is Danzas overgenomen door DHL en daar werk nog steeds na 27 jaar als 'warehouse coördinator'. Ne schone naam voor teamleader van de namiddagploeg.

In onze vestiging te Bornem verzorgen we het transport tussen zakelijke partners gaande van 1 pallet tot volle vrachten over de weg.

Behalve dat je al eens graag een stapke in de wereld zet en graag een pintje drinkt in je stamcafé, heb je nog andere hobby's naast toeren met de Capri?

Jawel, een pintje drinken in een ander café bevoorbeeld ;)

Omdat ik niet iemand ben die graag thuis zit, zorg ik dat ik altijd wel iets om handen heb.

Dit jaar (alleen, vorig jaar dus als dit boekje verschijnt) ben ik begonnen met competitie Darts.

Ook ben ik lid van de oudste vereniging van groot Zemst, namelijk de Sint-Sebastiaans gilde van Weerde. Deze vereniging bestaat al onafgebroken sinds 1783 en telt een 100 tal leden waaronder een 30 boogschutters. Ons hoofdactiviteit is boogschieten op de liggende en staande wip, voornamelijk met een klassieke handboog. Daarnaast houden we eeuwen oude tradities in stand en houden we wedstrijden tegen andere gildes.

Jaarlijks is er ook een 'koning-schieting' en dan strijden de schutters om deze titel door op een

'vogel' te schieten die de grote heeft van een 10 cent stuk die op 28 meter hoogte staat. Dit is mij ondanks een paar schampschoten helaas nog niet gelukt.

Daarnaast zijn we ook een helpende hand bij festiviteiten in de gemeente en geven we regelmatig initiaties bij (jeugd)verenigingen. Door de vele Capri-meetings heb ik de laatste jaren wel wat meer verstek moet geven, maar ja... prioriteiten stellen he ;)

Daarnaast mijn plezanste hobby op zondag ... De zaalvoetbal bij ZVK Far. Deze ploeg bestaat sinds 1968 en daar verdedig ik het doel al sinds mijn 15de levensjaar.

Een toffe bende vrienden die elkaar al jaren kent en voor elkaar door het vuur gaat met een leeftijd van 16 tot 57 jaar !

We hebben wat verjonging in de ploeg gegooid en dit werpt zijn vruchten af in de resultaten. Dit zijn vooral zonen van spelers en zo blijft de opvolging van onze ploeg verzekerd.

Na iedere winnende match trakteren we ons zelf op een metertje bier en dat zijn er heel wat de laatste tijd ;)

Daarnaast doen we ook nog activiteiten samen met de oud-spelers zoals een spaghetti-avond organiseren, gaan bowlen, een bbq en een jaarlijks kerstfeestje.

Naast dit alles als ik nog wat tijd vind experimenteer ik graag met mijn bbq's, probeer ik wat te fotograferen en haal ik mijn cross- en koersvelo eens van stal.

En als er een feestje georganiseerd wordt ben ik ook dikwijls van de partij ;)

Allee, ik ga het hierbij laten.

Nog de beste wensen voor het nieuwe jaar en tot een van de volgende hee ! :)

Groeten, Bart

De Capri Drivers gaan naar Noorwegen!

door Bart Van Ooteghem

Beste clubblad lezers ...

Dit verhaal is gebaseerd op waargebeurde feiten ... maar omdat ik dit zolang heb uitgesteld om deze fantastische reis met de Capri Drivers en Capri Team Belgium te beschrijven kan het zijn dat er hier en daar een lichte overdrijving in mijn verhaal tevoorschijn komt, als ook dat ik belangrijke zaken vergeet te vermelden. Gelukkig heb ik een hoop foto's die ik als geheugensteuntje kan gebruiken.

Bij deze een les voor mezelf ... stel niet uit wat je meteen kan doen! ;) Maar we laten de foto's spreken.

Ongeveer een jaar geleden kwam Marc met het idee 'Hey! Gaan we eens naar een meeting in Noorwegen?' Al vrij snel was er interesse bij verschillende leden van onze club en Kenny en Franky zouden dit idee voorleggen aan hun club.

Marc stippelde ondertussen een route met de nodige overnachtingen uit, en na een laatste vergadering bij David en Anke zijn we bijna klaar om te vertrekken.

Enkele dagen later, 17 augustus vertrek ik om 5 uur in de ochtend richting Maasmechelen om daar Marc, Luc en Ann tegen te komen en even later arriveren David, Anke & Febe daar met hun vol geladen Capri en kan onze reis beginnen.

Het begin van de reis verloopt vrij vlot tot we tijdens de ochtendspits in Duitsland te kampen hebben met files en vrij slecht weer! Niet meteen een vakantieweertje, en al zeker niet dat Luc zijn motor stilvalt onderweg. Gelukkig hebben we David die Luc snel weer op de baan helpt en ergens in Duitsland komen we voor het eerst onze vrienden van Capri Team Belgium tegen.

De Kenny, Franky, Freddy (Frits voor de vrienden) en Carl die samen met Ben meerijdt.

Haja, nog een kleinigheidje vergeten ... Willem is er ook bij en daarmee hebben we ook een Nederlandse afvaardiging mee richting het noorden ;) Die hadden vanuit het Antwerpse een andere route genomen en na onze stop in Duitsland was het verstandig om ons terug even op te splitsen (vanwege de drukte op de baan).

Eens dat we Denemarken binnen rijden kwam het zonnetje erdoor en was het aangenamer rijden.

De Drivers reden richting een B&B en wegens een overboeking vervoegde ik mij bij Capri Team op een nabij geleden camping wat een toffe gelegenheid was om de gasten die ik nog niet kende

van kortbij te analyseren :p.

Het was na een lange rit van een 900 km alles behalve een bonte, maar wel een gezellige avond.

Ik deel mijn hutje met Willem en na een nachtrust waar ik even wakker werd met het geluid 'POK, AUW'! (Willem had zijn hoofd gestoten aan het stapelbed) kwamen de 2 groepjes samen om richting Hirstal te rijden waar de boot richting Noorwegen op ons stond te wachten.

Even wachten voor we de boot op kunnen, veel bekijks door anderen en 2 Denen die 2 rijen verder staan met hun Capri's ... meer valt er niet te beleven tijdens de overtocht die 4 uur duurt. Enkel alle alarmen die afgingen van de recentere wagens in het onderdek toen die boot zijn motoren in gang zette. Een kakafonie van jewelste! En David zag zijn gsm-kosten oplopen door het maritieme netwerk. Weer een lesje geleerd voor de volgende keer.

Eens aangekomen aan de overkant wachten we elkaar (inclusief de 2 Denen) op om samen naar het laatste stukje richting Norsjo te rijden.

Marc – onze reisleader van dienst – rijdt voorop, maar na het eerste rondpunt na de haven rijdt Luc daar een rondje op, Mark zet hem aan de kant en maant mij aan om verder te rijden en zo heb ik opeens al de rest op sleeptouw. Een cadeau was dit niet want de kaart van Noorwegen had ik niet op mijn navigatie gezet, en de batterij van mijne gsm was bijna plat.

Toch met een hoop schitterende wagens achter mij en het mooiste wegske ooit waar ik heb gereden heb ik even het tempo aangegeven. Een smal kronkelig wegje tussen de bossen, op en af, haarspel bochten, brugjes ... 40 km lang ... daar moest ik toch het tempo er inhouden om mijn achterliggende makkers ook het plezier te gunnen om daar niet tegen een slakkengangetje door te tuffen.

Even later bereiken we onze bestemming en even later komen ook Marc, Luc en David & co aan.

Iedereen heeft een hutje, glamping tent of hotelletje, behalve den deze maar gelukkig heb ik een tentje mee en zet dit naast het hutje van Team Belgium (even dacht ik dat ik lid was van die club, maar wat nog niet is kan nog komen hee ;))

We maken kennis met onze Noorse tegenhangers, we maken meer kabaal dan alle Scandinaviërs samen als men via de microfoon vraagt wie van welk land komt en we horen België! En Willem steekt beleefd zijn vinger op als men vraagt wie van Holland komt.

23 uur, de bar gaat dicht dus we gaan stilaan richting slaapplek om daar nog gezellig wat na te praten voor we onze nest in duiken.

Zaterdag, opstaan, wakker worden, wat rond kijken, koffietje drinken en de slaap uit de ogen wrijven in willekeurige volgorde.

De eerste activiteit van de Noorse Capri Club is een carwash ... Tof zou je denken, maar het addertje onder het gras is dat je gewoon met een tuinslang 'zelf' je Capri mag wassen. Maar na een lange reis wagen we ons daar toch aan en het werkt ook aanstekelijk natuurlijk als je iemand anders zijn pronkstuk ziet opblinken ;)

Even later worden we allemaal met Capri en al van het terrein gestuurd om... er terug op te rijden maar dan voor echt! De officiële inschrijving met bijhorende fotoshoot en zo ...

Als we wat rondwandelen terwijl de jury de wagens inspecteert krijg ik van Runar (een Noor die ik in Holland leerde kennen) de tip om mijn wagen leeg te maken. Makkelijk gezegd als die vol met kampeer gerief zit, maar ik doe het toch maar. De jury was onder de indruk van mijn interieur dus heb ik maar gezegd dat ik dat zelf heb gedaan. ('t ja, zowel mijn Noors, Engels als Duits is zo goe ni hee en je weet nooit waar dit goed voor is :p)

's Namiddags wordt er nog een rondritje gehouden waar zeker $\frac{3}{4}$ van de aanwezige Capri's aan deelnamen en dat was wel best indrukwekkend.

's Avonds is het verzamelen geblazen voor een BBQ en na een kwis waar we geen reet van verstonden (Noors dus) werd het tijd voor wat prijzen uit te delen.

Ikzelf won de 3de prijs van Mk3 niet origineel en samen met de andere winnaars mocht ik samen op de foto. Ook 's anderdaags werd er nog een fotoshoot voorzien van alle Capri's die in de prijzen waren gevallen.

Er wordt nog even nagepraat, gelachen en gezeverd. Febe kreeg tot 2 maal toe een T-shirt van Capri Club Norge en om 23 uur moesten we alweer de bar verlaten.

Dat vroeg sluiten van de bar zijn wij hier wel niet gewend, maar we hebben nog een reis voor de boeg dus na wat gezellig napraten aan ons hutje kruipen we weer onder de wol.

Zondag! Opstaan! Inpakken en wegwezen richting Zweden!

Ja, dat is het volgende plan na de fotosessie en nadat we afscheid nemen van David, Anke & Febe.

David en Anke waren net getrouwd en dit was een deel van hun huwelijksreis die ze nog even verderzetten met hun gezinnetje in Noorwegen.

Ook van Willem nemen we afscheid die rustig met een omwegske huiswaarts rijdt.

De rest ... gogogo richting Camping Coppens!

'Maar dat avontuur lezen jullie misschien een volgende keer :)

Jullie reporter ter plaatse Bart.'

Capri Drivers bezoeken “Camping Coppens” en omgeving

door Bart Van Ooteghem

Of toch niet want naar het schijnt is er nog wat plaats in ons boekske ;)

Met 7 Capri's zetten we onze weg dus verder richting Camp Grinsby in Zweden, beter gekend als Camping Coppens van op den TV.

Deze rit verloopt vrij ontspannen met weinig drukte, samen met het zonnetje die plaats maakte voor de regenachtige dagen voordien en als we halverwege ergens een tussenstop maken op een verlaten parking komen er opeens 2 jonge gasten met een Granada aan gescheurd die ook even stopten om onze wagens vol bewondering te aanschouwen.

Wij bekeken ook even hun vehicle om daarna onze weg verder te zetten.

In de late namiddag kwamen we aan op de camping en na een vriendelijk onthaal in 't Vlaams namen we intrek in onze hutjes die al klaar stonden voor ons.

Na een kleine verkenning aten we Zweedse balletjes en maakten we het gezellig met een kampvuurtje aan onze hutjes.

Dat kampvuur was niet zo simpel omdat ons sprokkelhout aan de vochtige kant was. Echte kampeerders gebruiken aanmaakblokjes en blazen zich te pletter. Wij Capri liefhebbers lossen dat op met een door Franky doordrenkte vod met olie, en een pomp. Toch maakten we meer rook dan vuur, maar de eerste avond ginds hebben we ons op deze manier toch bezig weten te houden.

's Anderdaags na een 2de verkenning van de camping bleek dat er naast de mooie

locatie niet veel te beleven valt dus neem ik even de taak als reisleader over van Marc. Door een tip van onze Noorse vriend Runar was ik te weten gekomen dat er een 70 km verder een verlaten autokerkhof was.

Iedereen vond dit een strak plan om dit eens te gaan bezichtigen dus wijle daar hene.

Zweden heeft heel mooie hoofdwegen, maar eens dat je hiervan afwijkt kom je terecht op grindwegen en na een wegje dat precies een 15 km lange oprit was kwamen we aan in Bastnas.

Wat we daar zagen tarte elke verbeelding! Een grote vlakte vol met wagens van de late jaren 40 tot half de jaren 60. In de bossen rondom waren ook 100den wagens te spotten en in de gebouwen rondom zat het vol met onderdelen! Een droom voor zowel autoliefhebbers als urbex fotografen om daar enkele uren te spenderen.

Na al die vergane glorie te hebben bewonderd keren we terug naar 'klein België', want dat is camping Coppens wel.

Er wordt weer een hapje gegeten en dan wordt het weer tijd voor ons ondertussen berucht kampvuurtje. Deze keer heeft onze vuurmeester Franky een zak brandhout kunnen scoren en we konden deze keer genieten van een echt vuur ipv een rookgordijn waar menig indiaan jaloers op zou zijn. Hier sluiten we deze gezellige dag af en kruipen we onze hutjes in.

De volgende dag 'na wat gegoogled' vind ik een eindje verder een oldtimer en motor museum.

Omdat vissen en met een bootje varen niet de grootste hobby's zijn van Capri Drivers besluiten we om daar eens een kijkje te gaan nemen. Richting Arvika, een 70 km in de andere richting als waar we daags er voorheen gingen kwamen we aan in dit kleine maar wel gezellig museum waar alle ruimte optimaal benut was. Naast enkele schitterende oldtimers konden we ook brom- en gewone fietsen, zwaardere motoren en zelfs stoven en fornuizen bezichtigen.

Eens terug op onze verblijfplaats merken we dat we toch wat dorst beginnen krijgen, en omdat op de camping geen drankgelegenheid voorzien is, besluit Marc om te gaan winkelen. Ik spring mee zijne Capri in en we gaan op zoek naar een winkel.

Ondertussen kwamen we van Ann te weten dat Luc jarig was, dus naast enkel biertjes brachten we ook een taart mee. Met de nodige toeters, bellen en kaarsjes op de taart verrasten we Luc hiermee en dan werd het stilaan tijd om ons laatste hout op te stoken.

Aan alle mooie liedjes komt een eind dus is het de volgende ochtend tijd om onze reis verder te zetten. De reis verloopt vlot, tot op een moment dat ik Luc in de regio van Göteborg op een drukke autostrade aan de kant zie gaan. Ik zie in mijn spiegel dat Marc mee kan stoppen en maan de anderen aan om aan het volgend naft station halt te houden.

De cardanas van Luc zijn Capri had het begeven dus zat jammer genoeg zijn reis erop. Luc en Ann hebben hun reis verdergezet met het vliegtuig en zijn later hun wagen gaan ophalen met een aanhangwagen.

De rest zet de reis verder en na de imposante brug tussen Zweden en Denemarken komen we aan onze laatste stop plaats aan. Een gezellig hotelletje in Lolland met een over enthousiaste eigenaar die zodanig onder de indruk was van onze wagens dat we een korting kregen op het avondeten in ruil dat hij met onze Capri's de foto op mocht. Ondertussen komt ook Marc aan die de brug heeft gemist, maar ergens een boot heeft genomen.

De lange dagen en de vele kilometers eisen hun tol dus iedereen kruipt vroeg onder de wol om 's anderdaags fris de laatste etappe te kunnen aanvatten.

Het is van het hotel niet zover naar Rodby waar we de boot richting Duitsland nemen. Na een dikke 3 kwartier meren we aan maar het lukt ons weer niet om samen de boot af te rijden.

Door een misverstand in verband met de eerste stopplaats rijden Marc en ik die als laatsten de boot verlieten aan een stevig tempo door om de rest bij te halen. Dit verliep niet volgens plan want zonder er erg in te hebben waren we onze Capri Team vrienden die al ergens anders waren gestopt voorbij gevlogen en zaten we al een 80 km verder. Die tijd gebruikten we dan maar om ergens goe te gaan eten.

Wat later komt ons kliekske terug samen en rijden we zo verder door Duitsland. Hoe dichter we Nederland naderen, hoe meer Capri's het traject verlaten om de korstte weg richting huiswaarts te nemen. Op het einde blijven Marc en ik nog over, maar die eerste slaagt er nog in om even verkeerd te rijden, en ik die al half op automatische piloot reed volg dan maar.

Eens terug op het goede traject en in België wedergekeerd te zijn haal ik Marc in, zwaai eens en ga even gaan tanken. Marc volgt mij nog even om afscheid te nemen en tegen dat de avond is gevallen kom ik moe maar voldaan thuis in Zemst. Het uitladen van de Capri zal niet voor direct zijn, ik ga een pint gaan drinken in de kroeg terwijl ik nageniet van deze schitterende reis met een fantastische bende!

Ik wil iedereen bedanken voor hun gelach, gezever en vriendschap om van deze reis iets onvergetelijk te maken!

Plannen om dit jaar dit nog eens over te doen zijn in de maak, dus wie spijt had er niet bij te kunnen zijn, dit is jullie kans ;)

Bon, nu is het wel geweest en merk ik dat korte verslagjes niets voor mij zijn :D

Jullie reporter ter plaatse groet jullie allen,

Bart

27/8 Capri Drivers “Pool Party”

door Jean-Marie Geeraerts, foto's Bart Van Ooteghem

Na onze internationale meeting waren er nog heel wat worsten over en omdat we niet houden van voedselverspilling (en ook omdat alle excuses voor een feestje goed zijn bij de Capri Drivers...) gingen we alvast een eerste portie verwerken tijdens een ‘Pool Party’ bij Carl thuis.

De club meeting van augustus werd bijgevolg een weekje uitgesteld (de meeste Capri Drivers zaten toch in Noorwegen), zodat we de 4de zondag van augustus welkom waren bij Carl thuis.

‘t Was wel ietsje te fris om echt in ‘t zwembad te duiken, maar dat mocht de sfeer niet bederven. Het was er super gezellig en we hebben er met zijn allen van genoten.

30/9 Club BBQ bij Johan

door Jean-Marie Geeraerts

Er was echt nog veel te veel over na de “pool party” van augustus en dus zetten we de traditie om onze internationale meeting echt af te sluiten met een extra feestje bij Johan Engelen thuis ook dit jaar voort. En dat het er weer gezellig was! Getuige de sfeerfoto's hieronder, gepikt uit onze WhatsApp groep!

Nog een dikke merci aan iedereen die eraan meegewerkt heeft om dit weer een geslaagd evenement te maken. Ik denk aan de bouwers, de verhuizers, de bakkers, de opdieners, de opruimers, ... Het was een leuke namiddag en avond, waar ik van genoten heb. Voor een keertje zonder zelf eens iets te moeten organiseren of doen.

Club Info

Lid worden of je lidgeld vernieuwen

We vragen onze leden om jaarlijks een bijdrage van €40 te betalen. Dit lidgeld helpt ons om de kosten verbonden aan de club te betalen.

Hoe betalen?

Stort je bijdrage op rekeningnummer **BE54 9730 7946 8797**, op naam van **Capri Drivers Club Belgium vzw** met als mededeling **LIDGELD**.

Om je lidgeld te vernieuwen, vragen we je bijdrage te storten vóór 31 januari zodat wij je lidmaatschap bij de BEHVA tijdig kunnen bevestigen.

Secretariaat

Capri Drivers Club Belgium vzw
Nieuwstraat 69
3511 Hasselt

🌐 <http://www.capridrivers.be>
✉ info@capridrivers.be
☎ +32 475 71 27 64

Bestuur

Voorzitter

Jean-Marie Geeraerts
✉ jeanmarie.geeraerts@gmail.com
☎ +32 475 71 27 64

Ondervoorzitter

Kurt Goris

Penningmeester / Secretaris

Dirk Jakus
✉ dirk.jakus@hotmail.com
☎ +32 491 29 73 69

Bestuurslid

Eefje Van den Brande

Jouw bijdrage in ons boekje?

Heb je leuk nieuws voor het volgende boekje? Aarzel dan niet en stuur je tekstje door naar info@capridrivers.be.

We willen graag dat ons clubboekje een boekje is van en door onze leden voor onze leden. Zo leren we mekaar nog wat beter kennen en hebben de leden van onze club die we niet zo vaak zien ook weer wat om naar uit te kijken: Een leuk clubblad met nieuws, geschiedenis, kennis, ...

Kruip dus vandaag nog in je pen (of achter je computer) en bezorg ons jouw leuke verhaal over jezelf, je Capri, je belevenissen, ...

Einddatum voor inzendingen voor het volgende boekje: **15/03/2024**

Retouradres:

Jean-Marie Geeraerts
Mommestraat 104
3550 Heusden-Zolder

Driemaandelijks tijdschrift P925557
oktober - november - december 2023

Afgiftekantoor 9550 HERZELE

